UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Qvando no[n] petentium partes petentibus accrescant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96119

Visual Library

potuit. ſ. alle. Et illa gl. alleg. bonũ tex. Sed hoc videntur velle allegare doct. dũ ponderant vicinitatẽ ⁊ facilitatem eundi. Et aduerteſq́ꝫ Bald. in concluſione ⁊ Paul. de Caſt. in fi. vo. dicit q́d in his, que concernunt formã actus, vel rigorem iudiciorũ, non excuſatur ruſticus, vel alius propter iuris ignorantiã, vnde ſi per errorem iuris ſimiles perſone fecerint teſtamentũ non ſeruata ſolennitate, erit nullũ. alle. l. fi. ĩ. de teſta. Idẽ ſi nõ faceret ſuas probationes intra terminum a iudice vel ſtatuto prefixum. Et hoc etiam ſi eſſet in damno vitando. Tu adde etiã Rom. cõſ. cclxxv.
P. PAV. P. ¶ Peritiores. Circa hoc quod teneatur quis conſulere peritiores, alias non excuſatur, limita ſingulariter non procedere in eo, qui facit actum coram iudice, ⁊ eo authorante, vide que ſcripſi ad Bart. in rub. C. de iu. ⁊ fac. igno.

LEX VII.

1 ☞ Bonorum poſſeſſio queritur pupillo, per tutorem.
2 Iudex quãdo ſupplet defectum tutoris, debet in actis dici, ideo iudex ſciens, ⁊c.

Bonorum. Tutor poteſt agnoſcere bonor. poſ. pro pupillo, non pupillus ſine tutore, niſi defectum tutoris iudex ſuppleat. h. d. ¶ Opp. de l. potuit. ĩ. de iur. deli. Dicit gl. quod hic debet intelligi ſecundum illam, vt poſſit tutor ſine pupillo infante. Sed ſi eſt maior infante, requiritur eius voluntas, vt ibi.
1 Contrarium † tenet gl. in l. contraria. ⁊ l. impuberi. de tut. ⁊ cur. da. ab his. ⁊ illam tenet Dyn. ⁊ Cyn. ⁊ hic omnes eam tenent qꝛ aliud in bonorum poſſeſſione, que indiſtincte poteſt queri per tu-
2 torem, aliud in hereditate, vt d. l. potuit. ¶ Ultimo † no. [a] hic tex.
a qui hic dicit ſciens hoc competens iudex, ⁊c. Facit ĩ. de iur. deli. l. ſi infanti. in fin. quod dixi tibi plene in l. ſi curatorem. ſ. de in integ. reſt. Et ſic mementote, quod cum iudex ſupplet defectum tutoris, dicat in actis, ideo dictus iudex ſciens, ⁊c. vbi dixi.

ADDITIONES.

POMA. ¶ Ultimo not. Iudicis preſentia an ſufficiat, ſeu an firmet contractum alias inualidum, vel reſcindendũ, Barb. cõſi. iij. ij. vol. tangit q́d preſentia iudicis non informati nihil operatur. ¶ Sciens. Adde no. ſecundum Paul. de Caſt. quando ſit actus coram ſuperiore, qui de ſui natura fieri non poteſt, ſed ſuperior poteſt diſpenſare, quod ipſe debet expreſſe dicere quod illud facit ex certa ſcientia, non obſtante tali defectu. alleg. l. ſeruus. ff. eo. An autem papa conferendo beneficium minori in preſentia ſua, ⁊ coram ſe, ſimpliciter videatur ipſum diſpenſare, vide Old. cõſi. cccxxix. cum tribus ſequen. vbi pulchre examinat.

LEX VIII.

Quicunque. Hec l. legitur tribus mod. Secundum primum modũ dicit, Ignorantia facti impedit ne tẽpus bono. poſſeſſionis petende curiat. h. d. vel aliter. Nõobſt. ſi bonor. poſſeſſio ſit petita iudice nõ ſedẽte ꝑ tribunali, vel non ſeruata iuris ſolennitate. h. d. Et ſcd'm iſtã melius adaptatur lex ſequens, pone caſum ſecundũ vtranqꝫ lec. ne habeam neceſſe his legere literam.

LEX IX.

Et verborum [a] Bonorũ poſſeſſio nõ debet peti, ſed ſufficit coraꝫ iudice [b] agnoſci, ⁊ tempus currit ſecundo ſtatim, cum primus excluditur. h. d. Et iſte ver. eo adito legitur duobus modis. Poſui tibi caſum ſecundum lect. magis notabilem. Not. † ex iſto caſu, quod hodie ſufficit bono. poſſeſſio agnoſci coram iudice ideo non eſt hodie reperire poſſeſſionem decretalem, quia a iudice non decernitur, ſed a patre agnoſcitur, poteſt tamen dici bonorũ poſſeſſio iudicialis quia in iudicio agnoſcitur. ¶ Ultimo not. verſic. eo adito. ⁊ lectu. ipſius.

ADDITIONES.

a ¶ Et verborum. Adde tu. ⁊ vide glo. in l. fin. ſ. de cur. fur. que intelligit iſtam habere locum in bono. poſſeſſ. contra tab. quam glo. Bald. in l. j. ff. de iur. omn. iud. alleg. pro ſing.
b P. PAV. P. ¶ Coram iudice. An autem ſit neceſſe coraꝫ iudice hodie exprimere ex qua cauſa agnoſcatur, vide Iaſ. in l. quamdiu.

Quando non petentium partes petentibus accreſcant. Rubr. X.

LEX. VNICA.

☞ Bonorum poſſeſſio vnde liberi, quod habet locum in bonis maternis.
Bonorum poſſeſſio vnde legitimi, habet locum in ſucceſſione matris.
3 Suus, licet non excludatur tempore, tñ excluditur repudiatione facta inter ſuos.

Quoties Inter ſuccedentes de iure pretorio, eſt locus iuri accreſcẽdi. h. d. Glo. j. laborat in poſitione caſus. Tu pone caſum ſecundum vltimã poſitionem, que verior eſt, ⁊ magis clara. Oportet vt recitẽ primam gloſſam, que multũ difficilis videtur iuuenibus, ⁊ doct. non declarant eam. Et oppo. Ablatiui abſoluti reſoluuntur in cõditionem, vt l. a teſtatore. de condic. ⁊ demonſtr. ⁊ de vſu l. euictis. Sed hic dicitur, ceſſante legitima ſucceſſione ergo reſoluitur, ſi ceſſauerit legitima ſucceſſio. Innuit ergo a cõtrario ſenſu, q́d vbi eſt ſucceſſio legitima, nõ eſt locus iuri accreſcendi, q́d eſt cõtra. l. j. §. his ita. ĩ. de cadu. tollen. ⁊ ff. de ſuis ⁊ legi. l. ſi ex pluribus. Huius timore gl. ponit hic caſum quatuor mod. primo loquitur in pluribus liberis, qui veniũt ad ſucceſſionẽ matris, vel materne linee, ⁊ vide primã poſitionẽ caſus in gl. quo caſu vno expulſo, vel excluſo ceteri admittũt, q́d nõ eſſet, ſi eſſet locus alteri ſucceſſiõi legitime. Ratio, qꝛ ipſe repudiaſſet de iure pretorio, ⁊ poſſet ipſemet de iure ciuili ſuccedere, ⁊ ſic alij excluderẽtur, vt ff. de ſucceſ. edi. l. j. Sꝫ domini videatis, illa lect. nõ eſt vera ꝑpter duo. Primo, qꝛ ipſemet nõ põt ſibi ſuccedere, quãdo eſt aliquis qui ſit in primo gradu, a quo tẽpore ipſe eſt excluſus. vnde donec eſt aliquis de liberis qui ſit in primo gradu, a quo ipſe eſt excluſus, nõ põt venire ipſe per edictũ vnde legitimi, vt l. octaui. ff. vnde cog. Inſti. de here. q̃ ab inte. §. admonẽdi. Et ſi tu dicas, ego intelligo hoc ꝙ nõ ſupererat alius eiuſdẽ gradus. Tu dices cõtra tex. qui dicit, pluribus liberis, ⁊c. ⁊ hoc vult dicere gl. ibi, ita tamẽ, ſi ceteri eſſent, ⁊c. Uide gl. ⁊ adde ibi, in remotioribus gradibus. ꝙ in caſu preſentis legis, nõ põt dici. qꝛ dicit, pluribus liberis, ⁊c. Et ſic innuit plures eſſe in eodẽ gradu. Itẽ cõtra predictã lectio. opp. hec lex
1 loquitur de bonor. poſſeſſio. vnde liberi. Sꝫ † vnde liberi, nõ datur in bonis maternis, vt l. quoties. infra de ſuis ⁊ legiti. heredib. ergo. ⁊c. Reſpõd. dico q́d hic nõ dicitur de bonorũ poſſeſſione, vnde liberi, ſed de bonorũ poſſeſſione, que defert liberis. Unde intelligo hic de bõ. poſſeſ. vnde cognati. Et ab iſta opinione bene de-
a fendit iſta lectu. Itẽ oppo. [a] cõtra iſtã lectio. nã † in ſucceſſione ma-
2 tris eſt locus ſucceſſioni legitime per Orficianum. ⁊ Tertullianum ſenatuſconſul. ⁊ ita habet locum vnde legitimi, vt dicit gl. ſupra titul. j. gl. ergo apparet, quod non ceſſat ſucceſſio legitima, vt hic tex. requirit. Sol. hic nolebat venire per vnde legitimi nec tanquam legitimus, ſed per vnde cognati. Dicit gloſ. quam vide Secundum iſtam ſolutionem, hic ceſſat ſucceſſio legitima, qꝛ ſic volunt. Sed ſi vellent ſuccedere tanquaꝫ legitimi, non eſſet locus iuri accreſcendi. Iſta ſol. forte non eſt vera, quia ita renunciãdo ſucceſſioni legitime, renunciaret ſucceſſioni, q̃ ei defertur de iure pretorio, vt videbitis in l. puberem. ĩ. de iur. deli. ⁊ l. ſuum. ſ. eo. ti. ⁊ quod ibi vobis dicã, tamen defendendo iſtam lect. ab iſto opp. dicamus, ꝙ hic loquitur in ſucceſſione linee materne, non in ſucceſſione matris. Quia tamẽ iſta lect. non bene defenditur a prima oppoſitione, ideo eam dimittamus, vt veniamus ad ſecundã lec. Secundo mõ legitur hec lex, in filijs emãcipatis, qui veniunt ad ſucceſſionẽ per vnde liberi, in quibus nõ eſt locus ſucceſſioni legitime, ſecundum iſta tempora. Secus ſi eſſent ſui, qꝛ inter eos nõ eſt locus iuri accreſcendi. Aſſignat gl. duas rationes. Prima, qꝛ non poteſt excludi, cũ perpetuo duret aditio de iure ciuili. Item, qꝛ inuiti accipiunt tanquã ſui ⁊ vide gl. Iſta lect. non eſt vera in
3 duobus. Primo, † qꝛ licet filius ſuus non poſſit excludi tẽpore, põt tamen excludi poſtea repudiatione facta inter ſuos, ⁊ eſt locus iuri accreſcendi. l. j. §. ſi nemo. ff. ad ſenatuſcõ. Tertu. Dicam in l. qui ſe patris. ĩ. vnde liberi. Et ideo omiſſa iſta. lect. gl. legit tertio modo, quia erat ſic hic de facto, qꝛ legitima ſucceſſio ceſſabat, idem ſi non ceſſaret, vnde argu. a contrario ſenſu, ꝙ ſ. facit, non ꝓcedit. Hec lect. non placet, nam imperator non reſpondet ad interrogata, ſed facit vnam regulã proprio motu. Non eſt ergo hic dicendũ, ſic erat hic de facto, quia imperator hic non interrogabatur ſuper facto. Legitur ergo quarto modo vt dicamus ceſſante legitima ſucceſſiõe, hoc eſt, reiecta legitima ſucceſſione. Illa eſt
4 vera, ⁊ ſecundũ hanc poſui tibi caſum, ex † quo habes, quod ius accreſcendi inter eos, qui ſunt in gradu primo, excludit eos, qui ſunt in gradu ſeq. ⁊ non patitur eos venire ad portionem deficientium. Uenio ad glo. ſeq. ⁊ glo. hec intrat materiam iuris accreſcendi, ⁊ facit quaſdam queſtio. quod dic vt in ea. ⁊ vide eam. Et de hac materia facio vnam magnam repetitionem in l. re coniuncti. ff. de legat. iij.

ADDITIO.

a AND. BARB. ¶ Itẽ opp. Et vide Lu. Ro. i cõſ. cxc. vbi all. gl.

ſing. hic, quod ex narratione facti nõ inducitur iuris diſpoſitio,
allegauit. Joan. And. in c. dilecto. de preben.
ꝛ pendente iſto dubio non poteſt dari bono. poſſeſſio. vt ſ. l. pro
xi. Et ita debet intelligi gl. hic poſita, quam vide bene, ꝛ hoc not.
quod perpetuo non obliuiſcaris.

De bono. poſſeſ. ſecundum tab. Rubrica. XI.

LEX. I

Pendente. Donec eſt dubiũ de viribus teſtamẽti, nõ eſt locus ſucceſ-
ſioni ab inteſtato. h. d. ¶ Not. qd dixi i ſummario
Ad l. noſtrã opp. de l. cũ falſum. ff. de acq. hered.
a Solu. Diſtinctio, que ponitur ibi, habet locũ in
aditione hereditatis, q̃ cõſiſtit in ſolo animo adeũ
tis. Unde ſufficit adeuntem eſſe certum, vtrum teſtamentum ſit
falſum vel non, hic loquitur in bonoꝝ. poſſeſ. que debet peti a iu-
dice, ꝛ ab eo decerni. Unde eſt neceſſe, quod etiam iudex certifi-
cetur de viribus teſtamenti, ꝛ vide gl. ꝛ poſtea dicam tibi aliqua.
Iſtud quod. gl. dicit, procedebat de iure antiquo, ſecundum qd
iudex habebat neceſſe decernere bo. poſſeſ. Sed cum hodie ſuffi-
cit ſola agnitio ſine iudicis decreto, vt l. fi. ſ. tit. j. puto eſſe idem
in bono poſſeſ. quod in hereditatis aditione.

ADDITIO.

a ¶ Falſum. Adde qd Bal. hic ponit qualiter probeᷣ falſitas te-
ſtamẽti cũ habeã. deponere ſuper negatiua, remouẽdo actum a
ſenſu, non ſenſuz ab actu, dicẽdo ꝙ illa die ꝛ hoꝛa qua diciᷣ teſta
mentũ fuiſſe factũ in tali loco fuit factũ, qꝛ ibi fuerunt pꝛeſentes
ꝛ non potuiſſet fieri quin ipſi vidiſſent, ꝛ audiuiſſent. Et vide ſe-
cundum Paul. de Caſt. q̃ not. in c. iij. loco. de pba. ꝛ bar. in l. j. de
itin. actuq; priua. ꝛ ſecũdũ Alex. gl. in Aut. de here. ꝛ fal. §. ſi ve-
ro abſint. i ver. vidiſſe. ꝛ ibi not. Ang. ꝛ p bar. cõſ. inci. clariſſi. do.

LEX II.

1 ☞ Quot teſtes requirantur ad pꝛobandum teſtamentum.

Bonorum. Ex teſtamento in ſcriptis peti-
tur bono. poſſeſſio ſcdm tabul.
ex nuncupatiuo petitur vtilis, vel bono. poſ. ſcdm nun
cupationem. h. d. Opp. ꝛ videtur qd ſigna tantum nõ
ſufficiãt, immo requiraᷣ ſubſcriptio. vt Inſti. de teſt. oꝛ. §. j. Sol.
glo. fateoꝛ contrarium, ꝛ hoc eſt quod hec l. ſuppletur per illam.
1 ¶ Querit gl. circa hanc l. † quot requiruntur teſtes ad pꝛoban-
dum teſtamentũ. Sol. dicunt Mar. ꝛ Hu. duos teſtes ſufficere
per regulã. que eſt in l. vbi numerus. ff. de teſt. ꝛ eſt argu. l. fi. j. de
fideic. ꝛ inſti. de fideic. here. §. fi. Nec obſtãt leges, que dicunt qd
ſeptẽ teſtes requirãtur ad teſtamentũ. Nam debes ſcire ſecũdum
pꝛedictos doct. qd quandoq; eſt cõtentio de volũtate. ſcilicet, an
teſtatoꝛ ſic voluerit, ꝛ hoc debet pꝛobari per ſeptẽ teſtes. Aut eſt
contentio de ſolẽnitate. hoc eſt, an ſeptẽ teſtes fuerunt, ꝛ tunc per
duos poteſt pꝛobari. Ita dicũt ipſi. Gl. videtur repꝛobare iſtaz
opin. nam dicit gl. nõ põt eſſe contentio de ſolẽnitate, quin ſit de
voluntate, cũ non poſſet dicere teſtis qd ſeptem teſtes fuerunt in
tali teſtamento, niſi etiam dicat de teſtamento, ꝛ tenoꝛe huius te
ſta. Certe dicit gl. hoc videtur impoſſibile qd poſſit eſſe queſtio d
ſolennitate, quin ſit de volũtate. Pꝛedicti doct. reſpõdent ad hoc
qd hoc poteſt eſſe iſto modo, qd legatarius petit legatũ, vel he-
res hereditatẽ ex teſtamẽto, aduerſarius confitetur teſtatoꝛem
ſic voluiſſe, negat tamẽ ſolenniter, voluiſſe, vel ſolennitatem, ꝛ ſic
erit contentio de ſolennitate, non de voluntate, quia confeſſata.
Gl. iſtam reſponſionem repꝛobat, qꝛ licet heres confiteatur ſic
teſtatoꝛem dixiſſe, non tamen confitetur quod hoc dixerit animo
teſtandi, vnde hoc nõ poteſt pꝛobari, niſi per ſeptem teſtes. Iſta
reſponſio non placet, quia ex eo quod heredem inſtituit, pꝛeſumi
tur quod habuerit animum teſtandi, vt j. de teſt. l. non codicillũ.
Item quibuſcunq; verbis legauerit, conſtat quod habuerit ani
mum legandi, vt l. omne verbum. C. commu. de le. ¶ Unde con-
ſtat quod iſta repꝛobatio quam gl. facit, non eſt neceſſaria. Unũ
tamen facit magis contra. Poteſt eſſe quod de alia voluntate cõ-
fitetur heres, de alia dicit teſtis. Licet enim heres confiteatur te
ſtatoꝛẽ dixiſſe ſic, ꝛ duo teſtes dicant hoc dictũ fuiſſe coꝛam ſeptẽ
teſtibus, foꝛte hoc fuit alia vice, ꝛ nõ fuit de illo, de quo tũc heres
confitetur, ꝛ ideo ad hoc, vt iſta pꝛobatio cõcluderet, eſſet neceſ-
ſe qd eſſet tanta coarctatio loci ꝛ tẽpoꝛis, qd dictum teſtis, ꝛ con
2 feſſio partis, de neceſſitate cõcluderet de eodem, vel fieret † articu
lus hoc modo, ponatur. qd talis vnum tantum fecit teſtamentũ.
Item cum tale teſtamentum fecit, ſeptem teſtes interfuerũt, tũc
de neceſſitate cõcluditur de eodẽ, vt extra de fide inſtru. c. cũ Jo.
Et ſi hoc modo pꝛobaretur, credo qd haberet plenum effectum
teſtamẽti, alias ſi per duos teſtes tantum pꝛobaretur ipſuz feciſ
ſe teſtamentũ, ꝛ de volũtate nõ cõſtaret, ꝛ de eius tenoꝛe, tũc eius
pꝛobatio nihil releuaret, niſi qꝛ impediret bonoꝝ poſſeſſionem
ab inteſt. eo quod facit dubium an teſtamentũ ſit falſuz vel non,

De bono. poſſeſſ. contratab. quam pꝛetoꝛ liberis pollicetur. Rubrica. XII.

¶ Super rubꝛ. querit gl. que eſt ratio qd in ff. tit. de bono. poſ
a ſeſ. contratab. [a] pꝛecedit, ꝛ in C. tit. de bon. poſſeſ. ſecunduz tabul.
Gl. reſpondet, imperatoꝛ eſt nobilis, vnde conſiderauit dignita-
tem, ideo pꝛemiſit de bon. poſſeſ. ſecundum tab. que dignioꝛ eſt.
Juriſconſulti ſunt ſcientifici, vnde conſiderauerunt oꝛdinem ſcie
tie, quia non poteſt perueniri ad ſecundum tabu. donec eſt locus
contratabu. ꝛc. dic vt in gloſſ.

ADDITIO.

a P. PAV. P. ¶ Contrata. An ꝛ quando bono poſſeſ. contratab. re
ducatur ad cauſam inteſtati, vide Cep. cau. clxxxiiij.

LEX I.

Liberi. Rupto teſtamento per contratab.
quibuſdam coniunctis perſonis
cum legata debẽtur. h. d. ¶ Opp. de l. j. ꝛ l. iij. de
pꝛeſt. ꝛ l. virilis. §. fi. eo. tit. Sol. Hec ſupplet
illas, qꝛ legata debentur liberis a parentib.
quibuſdam alijs. Itẽ opp. de li. pꝛete. aut. ex cau.
Sol. Dicit gl. ꝛ not. hodie indiſtincte debentur legata omnibus
rupto teſtamento ex cauſa pꝛeteritionis. Uide iſtã gl. ꝛ not. hic
1 glo. † que tenet quod aut. ex cauſa. habeat locum in pꝛeteritione
paterna. Item quod habeat locum in pꝛeteritione filij emancipa
ti, de qua loquitur hic titulus, quod qualiter pꝛocedat dicam
tibi. Item opp. j. de fideicom. l. quidam. Dicit glo. ſol. vt ibi. Dic.
2 Breuiter. † Quedam ſunt legata, que non ſunt relicta ab ipſo fi-
lio pꝛeterito, ꝛ iſta indiſtincte nõ debentur, vt in contrario. Que
dam ſunt relicta ab inſtituto, ꝛ hec debentur per ſtitu. de leg. pꝛe-
ſtan. ꝛ ita loquitur hic. ¶ Oppo. ꝛ videtur quod omnibus de-
beantur legata, vt l. ſi duo. de leg. pꝛeſtan. Domini, intrare iſtam
materiam eſſet valde longum, dic plene vt dixi in l. filium. §. j. de
leg. pꝛeſt. l. is qui in poteſtate. §. ſed ſi ſcriptus.

LEX II.

1 ☞ Bonoꝛum poſſeſ. contratabu. datur ei, qui non eſt inſtitutus
neque exheredatus.
3 Bonoꝛum poſſeſ. ſecundum tabul. non cõcurrit cum bon. poſſeſ.
contratab. ꝛ nu. 7. vbi quando.
4 Inſtitutus habet bonoꝛum poſſeſſio. contratabul. beneficio pꝛe
teritionis.

a Poſthumo. [a] Poſthumus pꝛeteritus poteſt
dicere teſtamentũ nullum, ꝛ ve-
nire per contrata. h. d. hec eſt difficilis lex, ꝛ notabilis.
1 ¶ † No. quod bon. poſſeſ. [b] contratab. datur ei, qui non
b eſt inſtitutus, neq; exheredatus. Si eniz eſt inſtitutus, nõ eſt du-
bium quod non haberet contratab. Item ſi eſſet exheredatus, ſimi-
liter non haberet, ſed veniret per querelã, vt ff. eo. l. non put.
2 pꝛin. Secundo † no. ꝙ ille, qui poteſt dicere nullum poteſt ve-
3 per contratab. † Tertio no. ꝙ bon. poſſeſ. ſecundum tab. non
4 currit cum contratab. bono. poſſeſ. † Ad iſta opp. per oꝛdinem.
detur ꝙ inſtitutus habet cõtratab. vt l. ſi poſt. §. fi. ff. eo. Sol.
teoꝛ ꝙ habet contratab. beneficio alterius p̃teriti, non beneficio
ſui. Ita debetis intelligere hoc. Secundo opp. ꝛ videtur qd exhe-
redatus habeat contratab. vt l. non putauit. §. non quemis. ff. eo.
5 Solu. Ibi loquitur in exheredatione non rite facta. Item opp.
videtur qd pꝛeteritus non habeat contratab. non videtur obſta-
re. l. illud. §. ad teſtamenta. ff. eo. Solu. Ibi loquitur in pꝛeteritione
c matris, [c] que habetur pꝛo exheredatione, d merito nõ habet contra
d tab. hic vero loquitur in pꝛeteritione paterna. Habes expeditum
iſtũ paſſum, venio ad ſecundum. Hic dicitur quod teſtamentum
eſt nullum, ꝛ poterit rumpi per contratab. Cõtra. quod nullum
rumpi non poteſt, vt l. nam ꝛ ſi ſub conditione. ver. poſt de-
ff. de iniu. teſta. Sol. Dicit, ꝙ teſtamentum illud eſt nullũ de iure
ciuili, ſed de equitate pꝛetoꝛia eſt aliquod, merito eo iure
6 ſcindi. Ita dicit glo. quam vide. Innuit ergo iſta glo. quod
mẽtum, in quo filius eſt pꝛeteritus, interim eſt aliquod de
toꝛio, donec dicatur nullum. ¶ Item dicitur notari in l.
terito. ff. de iniuſto rupto teſtamento. ꝛ ff. de teſta. l. j. ꝛ ego
e vobis in l. j. Doct. noſtri [e] moderni dicunt quod hoc eſt contra
ſum. l. j. in fi. ff. ſi tabule teſta. nulle extab. qꝛ teſtamentũ eſt nullum